'कृत्तिकास्वग्निमादधीत। एतद्वाग्नेर्नक्षत्रम्। यत् कृत्तिकाः। स्वायामेवैनं देवतायामाधाय। ब्रह्मवर्चसी भवति' इति। अग्निचयनकाण्डे बाहुला नितन्निरित्याद्याः कृत्तिकान्ता यस्मिन् दिने चन्द्रेण संयुज्यन्ते तस्मिन् दिने तासु कृत्तिकासु चन्द्रयोगं प्राप्तासु अग्न्याधानं कुर्य्यात्। यदेतत् कृत्तिकासम्पातरूपं तदग्निसम्बन्धि नक्षत्रम्। अतएवान्यत्राम्नातं'कृत्तिका नक्षत्रमग्निर्देवता' इति। अत आधेयस्याग्नेः कृत्तिकास्वाधाने सति स्वरूपभूतायामेव देवतायामाधानं कृतं भवति। अग्नेर्ब्राह्मणाभिमानित्वात्। तत्प्रसादेनाधीतश्रुताध्ययनरूपब्रह्मवर्चससम्पन्नो भवति। प्रकारान्तरेण प्रशंशति। 'मुखं वा एतं नक्षत्राणां यत् कृत्तिकाः। यः कृत्तिकास्वग्निमाधत्ते। मुख्य एव भवति' इति। 'कृत्तिकाः' इति यत् तदेतन्नक्षत्राणां मध्ये 'मुखं' प्रथमं नक्षत्रम्। अतएव नक्षत्रप्रतिपादकेऽप्यनुवाके आदौ पठ्यते। 'कृत्तिकानक्षत्रमग्निर्देवता' इति। एकत्र अग्नेः कृत्तिकाः शुक्रं परस्तात्' इति। अन्यत्र 'अग्निर्नः पातु कृत्तिका नक्षत्रं देवमिन्द्रियं' इत्येतत्। तदेतत् सर्व्वमन्त्रानुवाकेषु इष्टिविधायकेऽप्यनुवाके एतदीयैवेष्टिरादावाम्नाता। 'अग्निर्वा अकामयत अन्नादो देवानां स्यामिति'। स एतमग्नये कृत्तिकाभ्यः पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत्' इति। अतो मुखभूतासु कृत्तिकास्वादधानः पुमान् सर्व्वेषु स्वयं मुख्यो भवति। अस्मिन् पक्षे गुणमुक्त्वा दोषमपि कश्चिद्दर्शयति। 'अथो खलु' ॥ १ ॥

'अग्निनक्षत्रमित्यपचायन्ति। गृहान् ह दाहुको भवति' इति।